

Національний юридичний університет імені Ярослава Мудрого
Кафедра кримінального процесу та оперативно-розшукової діяльності

ПРОГРАМА
навчальної дисципліни
«Теорія та практика кримінального процесуального доказування»

Рівень вищої освіти – другий (магістерський) рівень

Ступінь вищої освіти – магістр

Галузь знань – 08 «Право»

Спеціальність – 081 «Право»

Статус навчальної дисципліни – за вибором студента

Затверджено на засіданні
Вченої ради
протокол № від р.

Ректор
_____ **Анатолій Гетьман**

Харків 2021

Програма навчальної дисципліни «Теорія та практика кримінального процесуального доказування» для здобувачів вищої освіти другого (магістерського) рівня вищої освіти галузі знань 08 «Право» спеціальності 081 «Право». Харків: Нац. юрид. ун-т імені Ярослава Мудрого, 2021. 37 с.

Розробники:

Шило Ольга Георгіївна,
докторка юридичних наук, професорка
Давиденко Світлана Василівна,
кандидатка юридичних наук, доцентка
Бабаєва Олександра Володимирівна,
кандидатка юридичних наук, доцентка
Верхогляд-Герасименко Олена Володимирівна,
кандидатка юридичних наук, асистентка
Марочкін Олексій Іванович,
кандидат юридичних наук, асистент
Повзик Євген Вікторович,
кандидат юридичних наук, асистент

Затверджено на засіданні кафедри кримінального процесу
та оперативно-розшукової діяльності
(протокол № 21 від 23 червня 2021 р.)

Завідувачка кафедри – Шило Ольга Георгіївна, докторка юридичних наук,
професорка

Зміст

1. Вступ.....	4
2. Опис навчальної дисципліни (навчальні одиниці).....	9
3. Зміст програми навчальної дисципліни.....	10
4. Ресурсне забезпечення навчальної дисципліни	17
4.1. Форми організації освітнього процесу та види навчальних занять.....	17
4.2. Самостійна робота здобувачів вищої освіти	17
4.3. Освітні технології та методи навчання.....	19
4.4. Форми педагогічного контролю та система оцінювання якості сформованих компетентностей за результатами засвоєння навчальної дисципліни	20
4.5. Навчально-методичне та інформаційне забезпечення навчальної дисципліни	22
Додаток 1.8 Карта предметних компетентностей з навчальної дисципліни ..	29
Додаток 2. Карта результатів навчання здобувача вищої освіти, сформульованих у термінах компетентностей	33
Додаток 3. Матриця зв'язків модулів навчальної дисципліни, результатів навчання та предметних компетентностей в програмі навчальної дисципліни.....	36

1. Вступ

1.1. Мета та завдання навчальної дисципліни.

Мета навчальної дисципліни – формування системи знань про сучасну правову доктрину та практику кримінального процесуального доказування в кримінальному процесі, його нормативне регулювання; з'ясування правової природи доказування у кримінальному провадженні; опанування навичками застосування кримінального процесуального законодавства, що регулює доказову діяльність, вирішення проблемних питань, що виникають під час доказування, набуття практичних навичок складання та обґрунтування процесуальних документів з питань кримінального процесуального доказування.

Завдання:

- формування системи знань про інститут кримінального процесуального доказування;
- з'ясування впливу Конвенції про захист прав людини і основоположних свобод, а також практики Європейського суду з прав людини на розвиток правової системи та правозастосування в Україні щодо кримінального процесуального доказування;
- набуття навичок застосування релевантних правових позицій Європейського суду з прав людини, Конституційного Суду України і Верховного Суду з питань кримінального процесуального доказування;
- опанування інструментарієм інституту кримінального процесуального доказування, його базовими категоріями та теоретико-правовими основами;
- опанування навичками складання та обґрунтування процесуальних документів з питань кримінального процесуального доказування;
- розвиток навичок формулювання та обстоювання своєї правової позиції під час доказування на різних стадіях кримінального провадження;
- визначення актуальних проблем теорії та практики кримінального процесуального доказування, а також шляхів їх подолання

1.2. Статус навчальної дисципліни у структурі освітньо-професійної

програми: за вибором студента.

1.3. *Пререквізити:* Європейська конвенція про захист прав людини і основоположних свобод та юридична практика, Мова української юриспруденції, Кримінальний процес, Кримінальне право (загальна частина), Кримінальне право (особлива частина), криміналістика, Досудове розслідування кримінальних правопорушень.

1.4. *Кореквізити:* Професійна відповідальність правника, Негласні слідчі (розшукові) дії в кримінальному провадженні.

1.5. –

1.6. *Перелік предметних компетентностей здобувача вищої освіти:*

ПК1. Розуміння сутності та правової природи теорії кримінального процесуального доказування, а також її місця у правовій системі України.

ПК2. Розуміння особливостей англосаксонської та континентальної традицій доказування.

ПК3. Здатність аналізувати та оцінювати вплив Конвенції про захист прав людини і основоположних свобод, а також практики Європейського суду з прав людини на становлення теорії кримінального процесуального доказування.

ПК4. Знання та розуміння прецедентної практики Європейського суду з прав людини, правових позицій Конституційного Суду України, Верховного Суду, основних тенденцій правозастосовної практики з питань кримінального процесуального доказування.

ПК5. Здатність аналізувати засоби кримінального процесуального доказування.

ПК6. Здатність надавати характеристику властивостям доказів.

ПК7. Здатність аналізувати критерії допустимості доказів у вітчизняній правовій системі та практиці Європейського суду з прав людини.

ПК8. Розуміння мети, предмету і меж доказування.

ПК9. Розуміння особливостей процесу доказування.

ПК10. Здатність надавати характеристику суб'єктам доказування, визначати їх статус і роль у процесі доказування.

ПК11. Здатність визначати способи збирання та перевірки доказів.

ПК12. Уміння фіксувати доказову інформацію, враховуючи вимоги до його форми та змісту.

ПК13. Розуміння основних положень оцінки доказів.

ПК14. Розуміння ролі внутрішнього переконання в оцінці доказів.

ПК15. Здатність характеризувати підстави, порядок та наслідки визнання доказів недопустимими.

ПК16. Здатність самостійно вирішувати питання допустимості доказів під час їх оцінки.

ПК17. Здатність виокремлювати основні порушення при проведенні процесуальних дій та прийнятті процесуальних рішень, які тягнуть визнання доказів недопустимими.

ПК18. Здатність надавати характеристику процесуальним джерелам доказів, визначаючи їх значення та особливості використання у доказуванні.

ПК19. Розуміння загального порядку та особливостей доказування під час досудового слідства та дізнання.

ПК20. Розуміння загального порядку та особливостей доказування в суді першої інстанції та у судових провадженнях з перегляду судових рішень.

ПК21. Здатність формулювання та обстоювання своєї правової позиції під час доказування в суді першої інстанції та у судових провадженнях з перегляду судових рішень.

ПК22. Здатність самостійно готувати проекти процесуальних рішень на окремих стадіях кримінального провадження, обґрунтовано викладаючи свою правову позицію з питань доказування.

ПК23. Розуміння загального порядку та особливостей доказування в судово-контрольних провадженнях під час досудового розслідування.

ПК24. Здатність виокремлювати проблемні питання доказування в судово-контрольних провадженнях під час досудового розслідування та під час судового провадження.

ПК25. Здатність формулювання та обстоювання своєї правової позиції під час доказування в судово-контрольних провадженнях під час досудового розслідування.

Експлікація загальних і спеціальних компетентностей визначається в карті предметних компетентностей (Додаток 1).

1.7. Перелік результатів навчання здобувача вищої освіти:

РН НД 1.1. Аналізувати сутність та правову природу кримінального процесуального доказування.

РН НД 1.2. Співвідносити англосаксонську та континентальну традиції доказування.

РН НД 1.3. Дискутувати зі складних правових проблем кримінального процесуального доказування.

РН НД 1.4. Аналізувати критерії допустимості доказів у вітчизняній правовій системі та практиці Європейського суду з прав людини.

РН НД 1.5. Демонструвати розуміння правового статусу суб'єктів доказування, а також їх ролі у цьому процесі.

РН НД 1.6. Розкривати способи збирання та перевірки доказів.

РН НД 1.7. Демонструвати навички фіксування доказової інформації, враховуючи вимоги до його форми та змісту.

РН НД 1.8. Характеризувати роль внутрішнього переконання в оцінці доказів.

РН НД 1.9. Демонструвати розуміння підстав, порядку та наслідків визнання доказів недопустимими.

РН НД 2.1. Характеризувати процесуальні джерела доказів, визначаючи їх значення та особливості використання у доказуванні.

РН НД 2.2. Розкривати особливості оцінки показань як процесуального джерела доказів.

РН НД 2.3. Аналізувати основні причини визнання показань недопустимими доказами.

РН НД 2.4. Характеризувати процес формування речових доказів у кримінальному провадженні.

РН НД 2.5. Визначати основні причини недопустимості речових доказів у кримінальному провадженні.

РН НД 2.6. Характеризувати процесуальний порядок формування документів як доказів у кримінальному провадженні.

РН НД 2.7. Визначати особливості оцінки документів як доказів у кримінальному провадженні.

РН НД 2.8. Розкривати особливості оцінки висновку експерта як доказу у кримінальному провадженні.

РН НД 2.9. Характеризувати процедуру розгляду слідчим суддею клопотання про проведення експертизи.

РН НД 3.1. Розкривати особливості доказування під час досудового слідства та дізнання.

РН НД 3.2. Характеризувати особливості доказування в суді першої інстанції та у судових провадженнях з перегляду судових рішень.

РН НД 3.3. Демонструвати навички формулювання та обстоювання своєї правової позиції під час доказування в суді першої інстанції та у судових провадженнях з перегляду судових рішень.

РН НД 3.4. Демонструвати навички підготовки проектів процесуальних рішень на окремих стадіях кримінального провадження, обґрунтовано викладаючи свою правову позицію з питань доказування.

РН НД 3.5. Характеризувати загальний порядок та особливості доказування в судово-контрольних провадженнях під час досудового розслідування.

РН НД 3.6. Розкривати проблемні питання доказування в судово-контрольних провадженнях під час досудового розслідування та під час судового провадження.

РН НД 3.7. Демонструвати навички формулювання та обстоювання своєї правової позиції під час доказування в судово-контрольних провадженнях під час досудового розслідування.

РН НД 3.8. Характеризувати якість кримінального процесуального законодавства у частині правової регламентації доказування.

Експлікація результатів освоєння навчальної дисципліни та результатів навчання за спеціальністю і спеціалізацією визначається в карті результатів навчання, сформульованих у термінах компетентностей (Додаток 2).

1.8. Модулі програми навчальної дисципліни.

Модуль 1. Загальні положення теорії кримінального процесуального доказування.

Модуль 2. Процесуальні джерела доказів.

Модуль 3. Особливості процесу доказування в окремих кримінальних провадженнях та на окремих стадіях кримінального процесу.

Експлікація модулів компетентнісно-орієнтованої програми навчальної дисципліни визначається у матриці зв'язків між модулями навчальної дисципліни, результатами навчання та предметними компетентностями (Додаток 3).

2. Опис навчальної дисципліни (навчальні одиниці)

Курс	Рівень освіти, галузь знань, спеціальність, спеціалізація	Дидактична структура та кількість годин
Кількість кредитів ЄКТС: 4,0	Рівень освіти – другий (магістерський)	Модуль 1 Лекції: 4 Практичні заняття: 4

Кількість модулів: 3 Загальна кількість годин: 120 Тижневих годин: 4	Галузь знань – 08 «Право» Спеціальність – 081 «Право»	Самостійна робота: 32 Модуль 2 Лекції: 3 Практичні заняття: 3 Самостійна робота: 24 Модуль 3 Лекції: 3 Практичні заняття: 3 Самостійна робота: 24 Види контролю: поточний контроль; підсумковий контроль знань (залік)
---	---	---

3. Зміст програми навчальної дисципліни

Модуль 1. Загальні положення теорії кримінального процесуального доказування.

Поняття доказового права і теорії доказування. Доказове право в системі кримінального процесуального права. Теорія доказів в системі наукового знання. Існуючі теорії доказів у кримінальному процесі: теорія формальних доказів, теорія вільної оцінки доказів за внутрішнім переконанням, англосаксонська теорія доказів.

Поняття теорії доказів та її предмет. Правові та гносеологічні основи теорії доказування. Завдання кримінального провадження та їх взаємозв'язок з доказовим правом. Особливості пізнання під час кримінального провадження. Співвідношення пізнання та доказування. Пізнавальний та обґрунтовувальний аспекти кримінального процесуального доказування.

Методологічні засади теорії доказування. Значення методології для дослідження доказів та доказування. Вплив методологічних засад на формування теорії доказування. Застосування теорії відбитку, когнітивної теорії пізнання та СМД-методології у створенні теорії доказування у кримінальному процесі. Системно-структурний підхід у теорії доказування.

Перспективи застосування обвинувальної та позовної моделей у оновленні сучасної теорії доказування у науці кримінального процесу.

Зв'язок теорії доказування із практикою. Вплив теорії доказування на законотворчу діяльність при створенні та прийнятті КПК України у 2012 році. Урахування сучасних досліджень у царині теорії доказування під час внесення змін та доповнень у кримінальне процесуальне законодавство щодо порядку та засобів доказування у кримінальному провадженні.

Значення теорії доказів для вдосконалення практики кримінального процесуального доказування. Розробка у теорії доказування науково-практичних рекомендацій до тлумачення та застосування норм доказового права. Урахування правозастосовної практики у наукових дослідженнях та підзаконних нормативних актах щодо доказування. Вплив практики доказової діяльності учасників кримінального процесу на подальше вдосконалення кримінального провадження та його впорядкованість.

Засоби кримінального процесуального доказування. Генезис поняття доказів в науці кримінального процесу. Докази як інструментарій юридичного пізнання у кримінальному провадженні. Загальна характеристика процесуальних джерел доказів. Класифікація доказів. Загальна характеристика класифікаційних груп доказів: прямі, непрямі; обвинувальні, виправдувальні; первинні, похідні; особисті та ті, що містяться в предметах та документах. Практичне значення класифікації доказів для їх оцінки та доказування у кримінальному провадженні.

Презумпції, преюдиції, загальновідомі та визнані (безспірні) факти як засоби доказування.

Властивості доказів. Належність, допустимість, достовірність та достатність доказів як їх властивості. Поняття належності доказів. Поняття, сутність, юридична природа допустимості доказів. Місце та значення інституту допустимості доказів у сучасному кримінальному процесуальному праві та правозастосовчій діяльності. Розвиток теоретичних та нормативних основ інституту допустимості доказів. Проблеми законодавчого регулювання допустимості доказів. Система критеріїв допустимості доказів. Питання допустимості доказів у практиці Європейського суду з прав людини.

Проблеми зміни метатеорії кримінального процесуального доказування в сучасних умовах. Доктринальні моделі вдосконалення кримінального процесуального доказування.

Поняття достатності доказів. Проблема визначення достатності доказів під час прийняття кримінальних процесуальних рішень.

Поняття достовірності доказів.

Мета, предмет і межі доказування. Мета кримінального процесуального доказування. Співвідношення завдань кримінального провадження та мети кримінального процесуального доказування. Множинність предмету доказування в кримінальному провадженні. Рівні доказування. Градація предмету доказування (загальний, родовий, спеціальний та безпосередній). Характеристика обставин, які підлягають доказуванню у кримінальному провадженні (загальний предмет доказування). Специфіка предмету доказування в окремих кримінальних провадженнях. Головний факт. Доказові і допоміжні факти. Обставини, що не підлягають доказуванню в кримінальному провадженні (загальновідомі та преюдиціальні факти, факти, що презюмуються, та визнані факти). Поняття меж доказування. Межі доказування та вчення про достатність доказів. Співвідношення предмета і меж доказування.

Процес доказування. Процес доказування та його структура. Обумовленість процесу доказування стадійністю кримінального провадження. Загальна характеристика елементів процесу доказування: збирання (закріплення), перевірка, оцінка. Стандарти кримінального процесуального доказування. Концепції (доктрини) недопустимості доказів у різних правових системах. Проблеми "нетрадиційних" засобів доказування.

Суб'єкти доказування: обов'язок та тягар доказування; право на участь в доказуванні. Суб'єкти доказування. Співвідношення категорій «обов'язок доказування» та «тягар доказування»: сутність, суб'єкти та правові наслідки невиконання. Сутність правової позиції суб'єкта доказування. Учасники процесу доказування. Роль суду у процесі

доказування. Сутність активної та ініціативної діяльності суду в кримінальному провадженні. Судовий розсуд (дискреція) як форма реалізації ініціативних повноважень суду в кримінальному провадженні. Доктрина «сприяння захисту» (*favor defensionis*) та процес доказування. Сутність поняття «асиметрія доказування».

Способи збирання та перевірки доказів. Способи збирання доказів стороною обвинувачення. Проведення слідчих (розшукових) дій та негласних слідчих (розшукових) дій. Звернення до слідчого судді із клопотанням про застосування заходів забезпечення кримінального провадження. Витребування та отримання від органів державної влади, органів місцевого самоврядування, підприємств, установ та організацій, службових та фізичних осіб речей, документів, відомостей, висновків експертів, висновків ревізій та актів перевірок. Проведення інших процесуальних дій, передбачених КПК.

Способи збирання доказів стороною захисту, потерпілим, представником юридичної особи, щодо якої здійснюється провадження. Витребування та отримання від органів державної влади, органів місцевого самоврядування, підприємств, установ, організацій, службових та фізичних осіб речей, копій документів, відомостей, висновків експертів, висновків ревізій, актів перевірок. Ініціювання проведення слідчих (розшукових) дій, негласних слідчих (розшукових) дій та інших процесуальних дій. Звернення до слідчого судді із клопотанням про тимчасовий доступ до речей і документів. Здійснення інших дій, які здатні забезпечити подання суду належних і допустимих доказів.

Одержання доказів на території іноземної держави в результаті здійснення міжнародного співробітництва під час кримінального провадження.

Особливості фіксації доказової інформації стороною обвинувачення. Особливості фіксації доказової інформації стороною захисту, потерпілим, представником юридичної особи, щодо якої здійснюється провадження.

Поняття, особливості, мета та способи перевірки доказів, суб'єкти, які її здійснюють. Перевірка доказів як необхідна умова формування їх сукупності.

Особливості участі слідчого судді та суду в збиранні та перевірці доказів.

Загальні положення оцінки доказів. Порівняльний аналіз оцінки доказів у англосаксонській та континентальній правових системах. Зміст та основні положення оцінки доказів. Суб'єкти, які її здійснюють, та правові наслідки оцінки ними доказів. Внутрішнє переконання та його роль в оцінці доказів. Оцінка релевантності доказів. Правила оцінки допустимості доказів. Концепції допустимості доказів. Наслідки порушення норм законодавства України щодо визнання доказів допустимими. Оцінка достовірності доказів та засоби її перевірки. Оцінка сукупності доказів з точки зору достатності та взаємозв'язку для прийняття відповідного процесуального рішення. Оцінка доказів у кримінальному процесі англо-американської правової традиції. Оцінка доказів у країнах континентальної правової системи.

Визнання доказів недопустимими. Визнання доказів недопустимими як результат їх оцінки. Підстави визнання доказів недопустимими, їх класифікація. Загальний порядок визнання доказів недопустимими. Доктрина «плодів отруєного дерева», її практичне застосування. Провокація вчинення злочину як підстава визнання доказів недопустимими. Критерії відмежування провокації вчинення злочину від негласної діяльності з його контролю. Загальний порядок визнання доказів недопустимими. Порядок визнання доказів очевидно недопустимими. Суб'єкти прийняття процесуального рішення про визнання доказів недопустимими. Наслідки визнання доказів недопустимими. Недопустимість доказів у країнах англосаксонської та романо-германської правової сім'ї (порівняльно-правовий аспект). Визнання доказів недопустимими в практиці Європейського суду з прав людини.

Показання як процесуальне джерело доказів. Поняття показань, їх відмінність від пояснень. Показання свідків, їх предмет, значення та оцінка. З'ясування достовірності показань свідка. Особи, які не можуть бути допитані як свідки в кримінальному провадженні. Процес формування показань свідків, його етапи. Об'єктивні та суб'єктивні фактори, які впливають на формування показань свідка та їх значення під час оцінки показань. Перевірка та оцінка показань свідка. Показання неповнолітнього свідка. Показання особи, яка вчинила суспільно небезпечне діяння, передбачене КК України, у стані неосудності або захворіла на психічну хворобу після вчинення злочину.

Показання потерпілого, їх предмет, значення, перевірка та оцінка.

Показання експерта, їх предмет, особливості, значення, перевірка та оцінка.

Показання підозрюваного, підсудного, їх предмет, значення, перевірка і оцінка. Види показань підозрюваного, обвинуваченого. Визнання підозрюваним, обвинуваченим своєї вини, вплив на диференціацію кримінальної процесуальної форми. Показання неповнолітнього підозрюваного.

Сутність показань з чужих слів, особливості визнання їх допустимими як доказів.

Речові докази як процесуальне джерело доказів. Поняття, ознаки та види речових доказів. Речові докази в системі інших процесуальних джерел доказів. Процес формування речових доказів у кримінальному провадженні. Мікрооб'єкти та мікросліди (в тому числі одорологічні (запахові) сліди) як речові докази. Електронна (цифрова) інформація, що має доказове значення: особливості збирання та використання як речового доказу. Кримінальна процесуальна класифікація електронної (цифрової) інформації. Специфічні вимоги до формування «цифрових доказів». Відмежування речових доказів від інших видів доказів: документів, додатків до протоколів слідчих (розшукових) дій, зразків для експертного дослідження.

Зберігання речових доказів. Обов'язки сторін щодо зберігання речових доказів. Зберігання речових доказів в суді.

Перевірка та оцінка речових доказів. Особливості дослідження «цифрових доказів» та оцінка їх ідентичності та автентичності.

Вирішення питання про спеціальну конфіскацію та долю речових доказів.

Документи як джерело доказів. Поняття документів у кримінальному провадженні. Документи в системі процесуальних джерел доказів. Види документів та їх ознаки. Вимоги, що висуваються до документів як джерел доказів. Відмінність документів від інших джерел доказів.

Процесуальний порядок формування та зберігання документів у кримінальному провадженні.

Перевірка та оцінка документів як доказів.

Вирішення питання про спеціальну конфіскацію та долю документів у кримінальному провадженні.

Висновок експерта як джерело доказів. Процесуальні форми використання спеціальних знань у кримінальному провадженні. Висновок експерта, його предмет, значення, форма та зміст. Підстави для призначення експертизи у кримінальному процесі. Права, обов'язки та відповідальність експерта. Підстави для відводу експерта та порядок його вирішення. Відмінність висновку експерта від довідки спеціаліста. Висновок (висновки) експертів при проведенні комісійної та комплексної експертиз. Перевірка та оцінка висновку експерта.

Модуль 3. Особливості процесу доказування в окремих кримінальних провадженнях та на окремих стадіях кримінального процесу.

Теорія і практика доказування під час досудового розслідування. Особливості процесу доказування на початковому етапі досудового розслідування. Здійснення доказової діяльності після повідомлення особі про

підозру. Участь сторін та інших учасників кримінального провадження в доказуванні під час досудового розслідування. Особливості доказування при здійсненні спеціального досудового розслідування. Особливості доказування у кримінальних провадженнях про кримінальні проступки.

Теорія і практика доказування під час провадження в суді першої інстанції. Реалізація засади змагальності сторін та свободи в поданні ними суду своїх доказів і у доведенні перед судом їх переконливості в суді першої інстанції. Особливості доказування в судовому розгляді, який здійснюється за відсутності обвинуваченого (спеціальне судове провадження).

Особливості доказування в суді присяжних англосаксонської та континентальної моделей.

Теорія і практика доказування у судових провадженнях з перегляду судових рішень. Особливості доказування у суді апеляційної інстанції. Особливості доказування у суді касаційної інстанції .

Теорія і практика доказування в судово-контрольних провадженнях під час досудового розслідування. Особливості доказування у провадженні щодо розгляду слідчим суддею клопотань про застосування заходів забезпечення кримінального провадження. Особливості доказування у провадженні щодо розгляду слідчим суддею клопотань про проведення слідчих (розшукових) та негласних слідчих (розшукових) дій. Особливості доказування у провадженні під час розгляду слідчим суддею скарг на рішення, дії чи бездіяльність слідчого, дільничного або прокурора.

4. Ресурсне забезпечення навчальної дисципліни

4.1. Форми організації освітнього процесу та види навчальних занять:

- форми організації освітнього процесу: навчальні заняття; самостійна робота; практична підготовка; контрольні заходи;
- види навчальних занять: лекції, практичні заняття (колоквіуми, круглі столи, дебати, воркшопи), індивідуальні заняття, консультації.

4.2. Самостійна робота здобувачів вищої освіти

Самостійна робота – вид поза аудиторної роботи навчального характеру, яка спрямована на вивчення програмного матеріалу навчального курсу. Метою самостійної роботи є формування системи знань про сучасну правову доктрину та практику кримінального процесуального доказування, а також його правове регулювання, вивчення вітчизняних та зарубіжних підходів до розуміння сутності та особливостей доказування, дослідження загального порядку здійснення доказової діяльності, опанування навичками застосування кримінального процесуального законодавства, а також складання та обґрунтування процесуальних документів з питань кримінального процесуального доказування.

Формами самостійної роботи студентів є:

- опрацювання нової наукової та навчальної літератури, статистичних даних і звітів судових та правоохоронних органів;
- виконання практичних завдань;
- доопрацювання матеріалів лекцій;
- самостійне вивчення додаткової літератури та додаткових питань;
- написання есе та рефератів;
- робота над кейсами;
- підготовка дослідження (проєкту) з вузькоспеціальної проблематики із подальшою його презентацією перед аудиторією;
- участь у конкурсах студентських наукових праць, олімпіадах, турнірах, наукових гуртках;

- підготовка та публікація наукових статей, тез наукових доповідей, участь у науково-практичних конференціях тощо;
- анутовання правових позицій Європейського суду з прав людини;
- переклад рішень Європейського суду з прав людини;
- переклад чи реферативний огляд позицій науковців держав-членів Ради Європи чи Європейського Союзу з питань курсу дисципліни, якщо такі позиції відсутні в україномовному правничому просторі;
- тематичне узагальнення правозастосовної практики;
- підготовка до практичних занять, колоквиумів і тестування;
- вирішення тестів;
- розробка схем, таблиць за темами початкової дисципліни;
- підготовка до розгляду модельних справ, дебатів і круглих столів.

4.3. Освітні технології та методи навчання

Освітні технології: проблемне навчання; аудіовізуальні, інтерактивні та ІТ-технології; тематизація навчального процесу; наукові дискусії; технологія студентоцентристського навчання тощо.

Методи навчання:

- звичайний (традиційний) комунікативний метод, застосування якого є найбільш ефективним під час проблемних лекцій, традиційних семінарів та семінарів-дискусій, співбесід, поточного усного опитування, консультацій з викладачем тощо;
- практичний метод, застосування якого є доцільним при виконанні завдань, пов'язаних з моделювання певних ситуацій та ін.;
- наочний метод є придатним під час демонстрації матеріалу за допомогою ілюстрацій, презентацій тощо;
- самостійна аудиторна письмова робота (виконання контрольних робіт, письмових тестів та розв'язання інших програмних завдань для кращого засвоєння матеріалу дисципліни тощо);

- самостійна позааудиторна письмова робота з учбовою, навчально-методичною, монографічною та іншою літературою з метою конспектування, тезування, анотування, рецензування, підготовки рефератів, аналітичних довідок чи звітів, виконання контрольних робіт тощо);

- творчий метод, що поєднує самостійну позааудиторну письмову роботу та можливість особистих консультацій з викладачем з метою написання статей та тез наукових доповідей, виконання інших творчих завдань (наприклад, написання есе, здійснення мінідосліджень);

- коуч-метод у вигляді тренінгу перед виступом на наукових заходах із науковими доповідями і повідомленнями;

- дистантний комунікативний метод із використання можливостей дистанційних технологій та комп'ютерних засобів (спілкування за допомогою сучасних технічних засобів, наприклад, дистанційні портали «ZOOM-платформа», Skype та інші сучасні комунікатори);

- відеометод у сполученні із розвитком навичок впевненого користування сучасними інформаційними технологіями та комп'ютерними засобами навчання (відбір, виготовлення, компонування відеоматеріалів, створення та демонстрація презентацій тощо);

- командний (груповий) метод, що передбачає виконання роботи або її частини у групі з іншими здобувачами вищої освіти;

- метод міні-дослідження, сутність якого полягає у проведенні невеликої дослідної роботи з окремого питання дисципліни;

- кейс-метод, спрямований на аналіз і розв'язання конкретних практичних завдань;

- інформаційно-пошуковий метод, що передбачає цілеспрямовану роботу із будь-якими джерелами інформації, включаючи й роботу в інформаційних мережах;

- метод самооцінювання, сутність якого полягає у виробленні навичок об'єктивного оцінювання власних компетенцій;

- проєктний метод, що спрямований на розвиток компетентності проводити під контролем і з консультуванням викладача розробку певної проблеми в межах дисципліни та отримувати результати, які характеризуються суб'єктивною або об'єктивною новизною.

4.4. Форми педагогічного контролю та система оцінювання якості сформованих компетентностей за результатами засвоєння навчальної дисципліни

Формами контролю знань студентів є поточний та підсумковий контроль.

Видами поточного контролю знань здобувачів є усне опитування, письмовий контроль.

Поточний контроль знань включає:

- контроль якості засвоєння студентами програмного матеріалу навчальної дисципліни на практичних заняттях із застосуванням таких засобів: усне, письмове або експрес-опитування, виконання тестових завдань, вирішення практичних завдань або задач, участь у роботі над кейсами, захист есе або реферату за ініціативи студента. Поточний контроль має на меті перевірку рівня підготовки студента у вивченні поточного матеріалу. У ході практичного заняття студент може отримати оцінку за чотирибальною шкалою (0, 3, 4, 5);

- контроль якості засвоєння студентами програмного матеріалу навчальної дисципліни, що проводиться наприкінці модулів (колоквіуми, контрольні роботи, тестування тощо).

Протягом семестру студенти виконують завдання для самостійної роботи (анотування додаткової літератури, підготовка постатейних матеріалів, усної доповіді чи презентації, підготовка та подання до опублікування наукової статті, тез наукової доповіді/повідомлення, здійснення мінідослідження тощо). При виконанні самостійної роботи студент зобов'язаний дотримуватися правил щодо академічної доброчесності

та безпосередньо недопущення плагіату. Максимальна кількість балів за самостійну роботу – 20 балів.

Формою підсумкового контролю знань здобувачів вищої освіти з навчальної дисципліни є залік. Мінімальна кількість балів для отримання заліку – 60.

Розподіл балів між формами організації освітнього процесу і видами контрольних заходів:

Поточний контроль							Підсумкова оцінка знань (залік)
Модуль № 1		Модуль № 2		Модуль № 3		Самостійна робота студентів	
п/з	Колоквіум	п/з	Колоквіум	п/з	Колоквіум		
max 20	max 10	max 15	max 10	max 15	max 10	max 20	max 100

Критерії оцінювання результатів навчання:

Вид контролю	Кількість балів	Критерії (за кожною з оцінок)
Поточний контроль на практичному занятті	Max 5	Відмінне засвоєння навчального матеріалу з теми, можливі окремі несуттєві недоліки.
	4	Добре засвоєння матеріалу з теми, але є окремі помилки.
	3	Задовільний рівень засвоєння матеріалу, значна кількість помилок.
	Min 0	Незадовільний рівень засвоєння матеріалу.
Колоквіум	Max 10	Результати опрацювання матеріалу високі, можлива незначна кількість несуттєвих помилок.
	5	Задовільний рівень засвоєння матеріалу, значна кількість помилок.
	Min 0	Незадовільний рівень засвоєння матеріалу.
Оцінка самостійної роботи студента	Max 20	Глибоке знання проблем, пов'язаних із темою дослідження. Вільне володіння матеріалом, вміння самостійно й творчо мислити, знаходити, узагальнювати, аналізувати матеріал, робити самостійні теоретичні і практичні висновки.
	15	Основні питання висвітлено поверхнево, висновки не мають самостійного характеру.

	Min 0	Основні положення теми висвітлено поверхнево, з великою кількістю помилок, немає висновків, студент слабо володіє матеріалом роботи.
Залік	Max 100	Відмінне володіння матеріалом із дисципліни.
	Min 60	Достатнє засвоєння матеріалу з дисципліни.

*4.5. Навчально-методичне та інформаційне забезпечення
навчальної дисципліни*

Нормативно-правові акти

1. Конвенція про захист прав людини і основоположних свобод 1950 р.
URL: http://zakon5.rada.gov.ua/laws/show/995_004.
2. Конституція України. URL:
<http://zakon2.rada.gov.ua/laws/show/254%D0%BA/96-%D0%B2%D1%80>.
3. Кримінальний процесуальний кодекс України від 13.04.2012 р. № 4651-VI. URL: <http://zakon3.rada.gov.ua/laws/show/4651-17>.
4. Про судоустрій і статус суддів: Закон України від 02.06.2016 р. URL:
<https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/1402-19#Text>.
5. Про Вищий антикорупційний суд: Закон України від 07.06.2018 р.
URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/2447-19#Text>.
6. Про прокуратуру: Закон України від 14.10.2014 р. URL:
<https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/1697-18#Text>.
7. Про Національну поліцію: Закон України від 02.07.2015 р. URL:
<https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/580-19#Text>.
8. Про Службу безпеки України: Закон України від 25.03.1992 р. URL:
<https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/2229-12#Text>.
9. Про Бюро економічної безпеки України: Закон України від 28.01.2021 р. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/1150-20#Text>.
10. Про Державне бюро розслідувань: Закон України від 12.11.2015 р.
URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/794-19#Text>.
11. Про Національне антикорупційне бюро України: Закон України від 14.10.2014 р. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/1698-18#Text>.

12. Про оперативно-розшукову діяльність: Закон України від 18.02.1992 р. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/2135-12#Text>.

13. Про державну таємницю: Закон України від 21.01.1994 р. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/3855-12#Text>.

14. Про затвердження Інструкції про організацію проведення негласних слідчих (розшукових) дій та використання їх результатів у кримінальному провадженні: Наказ Генеральної прокуратури України, Міністерства внутрішніх справ України, Служби безпеки України, Адміністрації Державної прикордонної служби України, Міністерства фінансів України, Міністерства юстиції України від 16.11.2012 № 114/1042/516/1199/936/1687/5. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/v0114900-12#Text>.

15. Про затвердження Зводу відомостей, що становлять державну таємницю: Наказ Центрального управління Служби безпеки України від 23 грудня 2020 року № 383. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/z0052-21#n7>.

16. Про затвердження Положення про організацію діяльності підрозділів дізнання органів Національної поліції України: Наказ Міністерства внутрішніх справ України від 20 травня 2020 року № 405. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/z0491-20#Text>.

17. Інструкція з організації діяльності слідчих підрозділів Національної поліції України, затверджена наказом Міністерства внутрішніх справ України від 06.07.2017 № 570. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/z0919-17#Text>.

18. Інструкція з організації взаємодії органів досудового розслідування з іншими органами та підрозділами Національної поліції України в запобіганні кримінальним правопорушенням, їх виявленні та розслідуванні, затверджена наказом Міністерства внутрішніх справ України від 07.07.2017 № 575. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/z0937-17#Text>.

19. Про організацію діяльності слідчих підрозділів Національної поліції України: Наказ Міністерства внутрішніх справ України від 06.07.2017 № 570. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/z0918-17#Text>.

20. Порядок зберігання речових доказів стороною обвинувачення, їх реалізації, технологічної переробки, знищення, здійснення витрат, пов'язаних з їх зберіганням і пересиланням, схоронності тимчасово вилученого майна під час кримінального провадження, затверджений постановою КМУ від 19.11.2012 № 1104. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/1104-2012-п#Text>.

Література

Основна література

1. Вапнярчук В. В. Теорія і практика кримінального процесуального доказування : монографія. В. В. Вапнярчук. Харків : Юрайт, 2017. 408 с.
2. Доказування у кримінальному провадженні: навч.-практ. посібн. / кол. авт. Київ: Національна академія прокуратури України. 2017. 346 с.
3. Завтур В.А. Особливості доказування при застосуванні заходів забезпечення кримінального провадження слідчим суддею та судом : теорія і практика : монографія. Одеса: Видавничий дім «Гельветика», 2020. 248 с.
4. Ковальчук С.О. Вчення про речові докази у кримінальному процесі: теоретико-правові та практичні основи : монографія. С.О. Ковальчук. Вид-во: «Голіней О.М.», 2017. 618 с.
5. Крет Г.Р. Міжнародні стандарти доказування у кримінальному процесі України: теоретико-правові та практичні основи : монографія. Калуш : Петраш К.Т., 2020. 452 с.
6. Крицька І. О. Речові докази у кримінальному провадженні : монографія. І. О. Крицька. Харків : Право, 2018. 280 с.
7. Панова А. В. Визнання доказів недопустимими у кримінальному провадженні : монографія. А. В. Панова. Харків : Право, 2017. 256 с.

8. Теорія та практика кримінального процесуального доказування : навч. посіб. для підготовки до іспиту / В.В. Вапнярчук, С.В. Давиденко, О.В. Капліна та ін. Харків : Право, 2021. 256 с.

9. Шаренко С.Л. Теоретико-прикладні основи діяльності слідчого судді в кримінальному провадженні : монографія. Харків : Право, 2021. 480 с.

10. Шило А.В. Використання в кримінальному провадженні відомостей, отриманих у результаті проведення негласних слідчих (розшукових) дій : дис. ... канд. юрид. наук : 12.00.09 / Нац. юрид. ун-т ім. Ярослава Мудрого. Харків, 2019. URL: http://nauka.nlu.edu.ua/download/diss/Shilo/d_Shilo.pdf

Додаткова література

1. Багрій М. В. Процесуальні аспекти негласного отримання інформації: вітчизняний та зарубіжний досвід : монографія. М. В. Багрій, В. В. Луцик. Харків : Право, 2017. 376 с.

2. Вегера-Іжевська І. В. Забезпечення права на недоторканність житла чи іншого володіння особи в кримінальному провадженні : монографія. І. В. Вегера-Іжевська. Харків : Право, 2019. 232 с.

3. Галаган В. І., Саліхова І. Ю. Встановлення події кримінального правопорушення як обставини, яка підлягає показуванню у кримінальному провадженні: монографія. Київ, 2017. 198 с.

4. Гловюк І. В. Використання практики Європейського суду з прав людини у кримінальному провадженні: навч.-практ. компендіум. І.В. Гловюк, М.М. Стоянов, В.А. Завтур. Одеса : Вид. дім «Гельветика», 2020. 420 с.

5. Забезпечення прав, свобод і законних інтересів особи на стадії досудового розслідування : монографія. В. Г. Дрозд, А. В. Пономаренко, С. Є. Абламський та ін. Херсон : Вид. дім «Гельветика», 2019. 498 с.

6. Кримінальний процесуальний кодекс України: постатейна систематизація окремих правових позицій Верховного Суду. Наук. ред.: І. В. Гловюк, М. І. Пашковський, Д. В. Пономаренко. Одеса, 2019. 960 с.

7. Негласні слідчі (розшукові) дії та використання результатів оперативно-розшукової діяльності у кримінальному провадженні : навчально-практичний посібник. Кудінов С. С., Шехавцов Р. М., Дроздов О. М., Гриненко С. О. 3-тє вид., розшир. й доповн. Харків : Оберіг, 2018. 540 с.

8. Правові позиції Європейського суду з прав людини: аналітичний огляд. О. М. Дроздов, О. В. Дроздова ; за заг. ред. О. М. Дроздова, М. С. Ковтун, В. І. Ковтуна. Харків : Видавничий будинок «Фактор», 2018. 624 с.

9. Соколов О. В. Виконання оперативними підрозділами доручень слідчого, прокурора про проведення негласних слідчих (розшукових) дій : монографія. О. В. Соколов; наук. ред. О. Г. Шило. Х. : Оберіг, 2019. 256 с.

10. Цуцкірідзе М. С. Кримінальна процесуальна діяльність слідчого: теорія та практика : монографія. Київ : Алерта, 2020. 562 с.

Інтернет-ресурси:

1. Сайт Організації Об'єднаних Націй - <http://www.un.org/ru/>
2. Сайт Комітету ООН з прав людини - <http://www2.ohchr.org/english/bodies/hrc/index.htm>
3. Сайт Ради Європи - <http://www.coe.kiev.ua>
4. Офіційний веб-портал Комісара Ради Європи з прав людини - <http://www.coe.int/lportal/web/coe-portal>
5. Офіційний веб-портал Бюро демократичних інституцій та прав людини - <http://www.odihr.pl/odihr>
6. Офіційний сайт Європейського суду з прав людини - <http://www.echr.coe.int/Pages/home.aspx?p=home>
7. Пошукова система case-law HUDOC Європейського суду з прав людини - [https://hudoc.echr.coe.int/rus#{"documentcollectionid2":\["GRANDCHAMBER","CHAMBER"\]}](https://hudoc.echr.coe.int/rus#{)
8. Офіційний веб-портал Верховної Ради України - <http://rada.gov.ua/>

9. Офіційний веб-портал Уповноваженого Верховної Ради України з прав людини - <http://www.ombudsman.gov.ua>
10. Офіційний веб-портал Президента України - <http://www.president.gov.ua>
11. Офіційний веб-портал Кабінету Міністрів України - <http://www.kmu.gov.ua>
12. Офіційний веб-портал «Судова влада України» - <http://court.gov.ua/>
13. Офіційний веб-портал Верховного Суду - https://supreme.court.gov.ua/supreme/gromadyanam/perelik_sprav/
14. Офіційний веб-портал Конституційного Суду України - <https://ccu.gov.ua/>
15. Офіційний веб-портал Міністерства юстиції України - <https://minjust.gov.ua/>
16. Офіційний веб-портал Вищої ради правосуддя - <https://hcj.gov.ua/>
17. Офіційний веб-портал Офісу Генерального прокурора - www.gp.gov.ua/
18. Офіційний веб-портал Національного антикорупційного бюро України - <https://nabu.gov.ua/>
19. Офіційний веб-портал Міністерства внутрішніх справ України - <https://mvs.gov.ua/uk>
20. Єдиний державний реєстр судових рішень - <http://www.reyestr.court.gov.ua/>
21. <https://www.coe.int/en/web/ccje> – Consultative Council of European Judges;
22. <https://helsinki.org.ua> – Українська Гельсінська спілка з прав людини;
23. <https://precedent.in.ua> – Центр стратегічних справ Української Гельсінської спілки з прав людини Precedent UA;
24. <http://khrpg.org> – Харківська правозахисна група;

25. Офіційний сайт газети «Закон і бізнес» - <http://zib.com.ua/ru/>.

СЕНМК

Стандартизований електронний навчально-методичний комплекс кафедри кримінального процесу та оперативно-розшукової діяльності. URL: http://library.nlu.edu.ua/index.php?option=com_k2&view=itemlist&task=category&id=195:kafedra-operativno-rozshukovoi-diyalnosti&Itemid=151.

Додаток 1

Карта предметних компетентностей з навчальної дисципліни

Шифр та назва компетентностей за спеціальністю і/або спеціалізацією	Шифр та назва компетентностей з навчальної дисципліни
ЗК – загальні (універсальні) компетентності. (обрати компетентності згідно зі змістом навчальної дисципліни)	ПК – предметні компетентності з навчальної дисципліни
ЗК1. Здатність до абстрактного мислення, аналізу та синтезу.	ПК1. Розуміння сутності та правової природи теорії кримінального процесуального доказування, а також її місця у правовій системі України. ПК5. Здатність аналізувати засоби кримінального процесуального доказування. ПК7. Здатність аналізувати критерії допустимості доказів у вітчизняній правовій системі та практиці Європейського суду з прав людини.
ЗК2. Здатність проводити дослідження на відповідному рівні.	ПК2. Розуміння особливостей англосаксонської та континентальної

	<p>традицій доказування.</p> <p>ПК6. Здатність надавати характеристику властивостям доказів.</p> <p>ПК8. Розуміння мети, предмету і меж доказування.</p> <p>ПК13. Розуміння основних положень оцінки доказів.</p> <p>ПК15. Здатність характеризувати підстави, порядок та наслідки визнання доказів недопустимими.</p>
ЗК3. Здатність до пошуку, оброблення та аналізу інформації з різних джерел.	<p>ПК4. Знання та розуміння прецедентної практики Європейського суду з прав людини, правових позицій Конституційного Суду України, Верховного Суду, основних тенденцій правозастосовної практики з питань кримінального процесуального доказування.</p> <p>ПК18. Здатність надавати характеристику процесуальним джерелам доказів, визначаючи їх значення та особливості використання у доказуванні.</p>
ЗК6. Здатність генерувати нові ідеї (креативність).	<p>ПК19. Розуміння загального порядку та особливостей доказування під час досудового слідства та дізнання.</p> <p>ПК20. Розуміння загального порядку та особливостей доказування в суді першої інстанції та у судових провадженнях з перегляду судових рішень.</p> <p>ПК23. Розуміння загального порядку та особливостей доказування в судово-контрольних провадженнях під час досудового розслідування.</p>
ЗК7. Здатність приймати обґрунтовані рішення.	<p>ПК14. Розуміння ролі внутрішнього переконання в оцінці доказів.</p> <p>ПК16. Здатність самостійно вирішувати питання допустимості доказів під час їх оцінки.</p> <p>ПК22. Здатність самостійно готувати проекти процесуальних рішень на окремих стадіях кримінального провадження, обґрунтовано викладаючи свою правову позицію з питань доказування.</p>
ЗК1.1. Здатність вирішувати проблеми інноваційного характеру.	<p>ПК9. Розуміння особливостей процесу доказування.</p> <p>ПК12. Уміння фіксувати доказову інформацію, враховуючи вимоги до його форми та змісту.</p>
ЗК1.2. Здатність оцінювати та підтримувати якість результату професійної і соціальної діяльності.	<p>ПК17. Здатність виокремлювати основні порушення при проведенні процесуальних дій та прийнятті процесуальних рішень, які тягнуть визнання доказів недопустимими.</p> <p>ПК24. Здатність виокремлювати проблемні</p>

	питання доказування в судово-контрольних провадженнях під час досудового розслідування та під час судового провадження.
ЗК1.3. Здатність формулювати особисту думку та доказово її представляти.	ПК21. Здатність формулювання та обстоювання своєї правової позиції під час доказування в суді першої інстанції та у судових провадженнях з перегляду судових рішень. ПК25. Здатність формулювання та обстоювання своєї правової позиції під час доказування в судово-контрольних провадженнях під час досудового розслідування.
ЗК1.4. Здатність здійснювати медіацію в професійній діяльності.	ПК10. Здатність надавати характеристику суб'єктам доказування, визначати їх статус і роль у процесі доказування. ПК11. Здатність визначати способи збирання та перевірки доказів.
ЗК1.6. Здатність до безпосередньої самоосвіти та самовдосконалення.	ПК3. Здатність аналізувати та оцінювати вплив Конвенції про захист прав людини і основоположних свобод, а також практики Європейського суду з прав людини на становлення теорії кримінального процесуального доказування.
СК – спеціальні компетентності (обрати компетентності згідно зі змістом навчальної дисципліни)	
СК1. Здатність застосовувати принципи верховенства права для розв'язання складних задач і проблем, у тому числі, у ситуаціях правової невизначеності.	ПК1. Розуміння сутності та правової природи теорії кримінального процесуального доказування, а також її місця у правовій системі України. ПК6. Здатність надавати характеристику властивостям доказів. ПК8. Розуміння мети, предмету і меж доказування. ПК14. Розуміння ролі внутрішнього переконання в оцінці доказів. ПК18. Здатність надавати характеристику процесуальним джерелам доказів, визначаючи їх значення та особливості використання у доказуванні.
СК2. Здатність аналізувати та оцінювати вплив правової системи Європейського Союзу на правову систему України.	ПК7. Здатність аналізувати критерії допустимості доказів у вітчизняній правовій системі та практиці Європейського суду з прав людини.
СК3. Здатність аналізувати та оцінювати вплив Конвенції про захист прав людини і основоположних свобод, а також практики Європейського суду з прав людини на розвиток правової системи та правозастосування в Україні.	ПК3. Здатність аналізувати та оцінювати вплив Конвенції про захист прав людини і основоположних свобод, а також практики Європейського суду з прав людини на становлення теорії кримінального процесуального доказування.

СК4. Здатність оцінювати взаємодію міжнародного права та міжнародних правових систем з правовою системою України.	ПК4. Знання та розуміння прецедентної практики Європейського суду з прав людини, правових позицій Конституційного Суду України, Верховного Суду, основних тенденцій правозастосовної практики з питань кримінального процесуального доказування.
СК6. Здатність обґрунтовувати та мотивувати правові рішення, давати розгорнуту юридичну аргументацію.	ПК16. Здатність самостійно вирішувати питання допустимості доказів під час їх оцінки.
СК7. Здатність застосовувати знання та розуміння основних засад (принципів) та процедур судочинства в Україні.	ПК9. Розуміння особливостей процесу доказування. ПК11. Здатність визначати способи збирання та перевірки доказів. ПК15. Здатність характеризувати підстави, порядок та наслідки визнання доказів недопустимими. ПК19. Розуміння загального порядку та особливостей доказування під час досудового слідства та дізнання. ПК20. Розуміння загального порядку та особливостей доказування в суді першої інстанції та у судових провадженнях з перегляду судових рішень. ПК23. Розуміння загального порядку та особливостей доказування в судово-контрольних провадженнях під час досудового розслідування.
СК11. Здатність критично оцінювати ефективність представництва і захисту прав, свобод та інтересів клієнтів.	ПК10. Здатність надавати характеристику суб'єктам доказування, визначати їх статус і роль у процесі доказування.
СК12. Здатність розвивати та утверджувати етичні стандарти правничої діяльності, стандарти професійної незалежності та відповідальності правника.	ПК13. Розуміння основних положень оцінки доказів.
СК13. Здатність доносити до фахівців і нефахівців у сфері права інформацію, ідеї, зміст проблем та характер оптимальних рішень з належною аргументацією.	ПК21. Здатність формулювання та обстоювання своєї правової позиції під час доказування в суді першої інстанції та у судових провадженнях з перегляду судових рішень. ПК25. Здатність формулювання та обстоювання своєї правової позиції під час доказування в судово-контрольних провадженнях під час досудового розслідування.
СК15. Здатність самостійно готувати проекти актів правозастосування, враховуючи вимоги щодо їх законності, обґрунтованості та вмотивованості.	ПК22. Здатність самостійно готувати проекти процесуальних рішень на окремих стадіях кримінального провадження, обґрунтовано викладаючи свою правову позицію з питань доказування.
СК1.1. Здатність аналізувати механізми оцінки ефективності юридичної практики за	ПК12. Уміння фіксувати доказову інформацію, враховуючи вимоги до його

напрямами (галузями) юридичної діяльності.	форми та змісту. ПК17. Здатність виокремлювати основні порушення при проведенні процесуальних дій та прийнятті процесуальних рішень, які тягнуть визнання доказів недопустимими.
СК1.2. Здатність демонструвати знання й розуміння правових систем в умовах глобалізації.	ПК2. Розуміння особливостей англосаксонської та континентальної традицій доказування
СК1.5. Здатність вирішувати колізійні проблеми правового регулювання суспільних відносин.	ПК24. Здатність виокремлювати проблемні питання доказування в судово-контрольних провадженнях під час досудового розслідування та під час судового провадження.
СК1.6. Здатність демонструвати знання юридичної техніки та її прикладних аспектів (правотворчості, законодавчої техніки, техніки створення корпоративних актів, юридичних документів, систематизації юридичних актів, юридичного письма та юридичної термінології тощо).	ПК5. Здатність аналізувати засоби кримінального процесуального доказування.

Додаток 2

Карта результатів навчання здобувача вищої освіти, сформульованих у термінах компетентностей

Шифр та назва РН за спеціальністю і / або спеціалізацією	Модуль НД	Шифр та назва РН з навчальної дисципліни
ПРН – результати навчання за спеціальністю /спеціалізацією (обрати результати навчання згідно зі змістом навчальної дисципліни)		Результати навчання з навчальної дисципліни
ПРН1. Оцінювати природу та характер суспільних процесів і явищ, і виявляти розуміння меж та	№1	РН НД 1.1. Аналізувати сутність та правову природу кримінального процесуального доказування.

механізмів їх правового регулювання.		
ПРН2. Співвідносити сучасну систему цивілізаційних цінностей з правовими цінностями, принципами та професійними етичними стандартами.	№1	РН НД 1.8. Характеризувати роль внутрішнього переконання в оцінці доказів.
ПРН3. Проводити збір, інтегрований аналіз та узагальнення матеріалів з різних джерел, включаючи наукову та професійну літературу, бази даних, цифрові, статистичні, тестові та інші, та перевіряти їх на достовірність, використовуючи сучасні методи дослідження.	№2	РН НД 2.1. Характеризувати процесуальні джерела доказів, визначаючи їх значення та особливості використання у доказуванні.
ПРН4. Здійснювати презентацію свого дослідження з правової теми, застосовуючи першоджерела та прийоми правової інтерпретації складних комплексних проблем, що постають з цього дослідження, аргументувати висновки.	№1	РН НД 1.9. Демонструвати розуміння підстав, порядку та наслідків визнання доказів недопустимими.
ПРН6. Обґрунтовано формулювати свою правову позицію, вміти опонувати, оцінювати докази та наводити переконливі аргументи.	№3	РН НД 3.7. Демонструвати навички формулювання та обстоювання своєї правової позиції під час доказування в судово-контрольних провадженнях під час досудового розслідування.
ПРН7. Дискутувати зі складних правових проблем, пропонувати і обґрунтовувати варіанти їх розв'язання.	№1	РН НД 1.3. Дискутувати зі складних правових проблем кримінального процесуального доказування.
ПРН10. Аналізувати взаємодію міжнародного права та міжнародно-правових систем з правовою системою України на основі усвідомлення основних сучасних правових доктрин, цінностей та принципів функціонування права.	№1	РН НД 1.2. Співвідносити англосаксонську та континентальну традиції доказування.

ПРН11. Використовувати передові знання і методики у процесі правотворення та правозастосування інститутів публічного та приватного права і кримінальної юстиції.	№1	РН НД 1.7. Демонструвати навички фіксування доказової інформації, враховуючи вимоги до його форми та змісту.
ПРН12. Проводити порівняльно-правовий аналіз окремих інститутів права різних правових систем, враховуючи взаємозв'язок правової системи України з правовими системами Ради Європи та Європейського Союзу.	№1	РН НД 1.4. Аналізувати критерії допустимості доказів у вітчизняній правовій системі та практиці Європейського суду з прав людини.
ПРН13. Аналізувати та оцінювати практику застосування окремих правових інститутів.	№2	РН НД 2.5. Визначати основні причини недопустимості речових доказів у кримінальному провадженні. РН НД 2.6. Характеризувати процесуальний порядок формування документів як доказів у кримінальному провадженні. РН НД 2.7. Визначати особливості оцінки документів як доказів у кримінальному провадженні.
ПРН14. Обґрунтовувати правову позицію на різних стадіях правозастосування.	№3	РН НД 3.3. Демонструвати навички формулювання та обстоювання своєї правової позиції під час доказування в суді першої інстанції та у судових провадженнях з перегляду судових рішень.
ПРН15. Мати практичні навички розв'язання проблем, пов'язаних з реалізацією процесуальних функцій суб'єктів правозастосування.	№1	РН НД 1.5. Демонструвати розуміння правового статусу суб'єктів доказування, а також їх ролі у цьому процесі. РН НД 2.2. Розкривати особливості оцінки показань як процесуального джерела доказів. РН НД 2.4. Характеризувати процес формування речових доказів у кримінальному провадженні. РН НД 2.8. Розкривати особливості оцінки висновку експерта як доказу у кримінальному провадженні.
ПРН17. Інтегрувати необхідні знання та розв'язувати складні задачі правозастосування у різних сферах професійної діяльності.	№3	РН НД 3.6. Розкривати проблемні питання доказування в судово-контрольних провадженнях під час досудового розслідування та під час судового провадження.
ПРН1.1. Визначати індикатори якості й ефективності юридичної	№2	РН НД 2.9. Характеризувати процедуру розгляду слідчим суддею клопотання про проведення експертизи.

